

Škola jednorožců

Přehlídka mazlíčků

LINDA CHAPMANOVÁ

bambóok

bamb**ook**

Škola jednorožců

Přehlídka mazlíčků

Linda Chapmanová

Ilustrace Ann Kronheimerová

Pro Jamese Wallacea

ARKÁDIE

stáje
v oblacích

Tiché moře

útesy Růžového
křemene

pláž

Měsíční luka

strom
Vyprávění

pole Sotkání

ŠKOLA JEDNOROŽCŮ

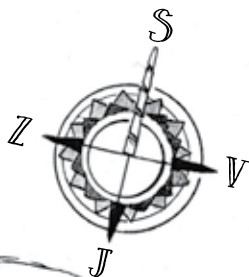

Větrný průsmyk

Ostružinový les

vřesoviště Letu

Kouzelná pole

1. kapitola – <i>Vzrušující novinky</i>	11
2. kapitola – <i>Trojrožec oznamuje</i>	20
3. kapitola – <i>Výzdoba</i>	36
4. kapitola – <i>Co je s Bouřlivákem?</i>	56
5. kapitola – <i>Pohřešovaný</i>	71
6. kapitola – <i>Ztraceni v mlze</i>	85
7. kapitola – <i>Přehlídka mazlíčků</i>	103
8. kapitola – <i>Kdo vyhraje?</i>	126

Vzrušující novinky

„**Z**e mě nechytíš!“ zařehkala Viky. Bouřlivák se k ní rychle přibližoval. Viky pádila pryč a její stříbrný roh jiskřil ve slunečním světle.

Bouřlivák se sice okamžitě otočil, ale mrštná Viky už v tu chvíli byla úplně mimo jeho dosah. Milovala hru na honěnou! Byla v tom vážně dobrá.

Byla totiž na svůj věk celkem malá,
mohla při běhu snadno změnit směr
a odklusat jinam.

Bouřlivák se přestal honit za Viky
a místo toho pádil za Troyem.

Viky sledovala, jak vyrazili
po měkké trávě, a cítila se šťastně.
Milovala Školu jednorožců a moc
ráda trávila svůj čas s kamarády.
Všichni jednorožci, kteří bydleli

v kouzelné zemi jménem Arkádie,
studovali od devíti let ve Škole
jednorožců. Společně jedli, spali
ve stájích v oblacích a chodili
na vyučování. Byla to super zábava!

Zničehonic za sebou zaslechla
zaržání. Otočila se. Tryskem se k nim
blížila kamarádka Safira. Uši měla
nastražené dopředu.

„Právě jsem slyšela pár vzrušujících
novinek,“ oznámila Safira.

„Co třeba?“ chtěla vědět Viky.

Troy s Bouřlivákem přestali hrát
na honěnou a přicválali k nim.

„Oriel mi prozradil, že se nám
Trojrožec chystá dnes u večere sdělit
něco důležitého,“ oddechovala Safira.

„Nikdo zatím netuší, čeho se to bude

týkat, ale už teď to zní jako parádní zábava, co myslíte?“

Bouřlivák pohlédl na Troye.

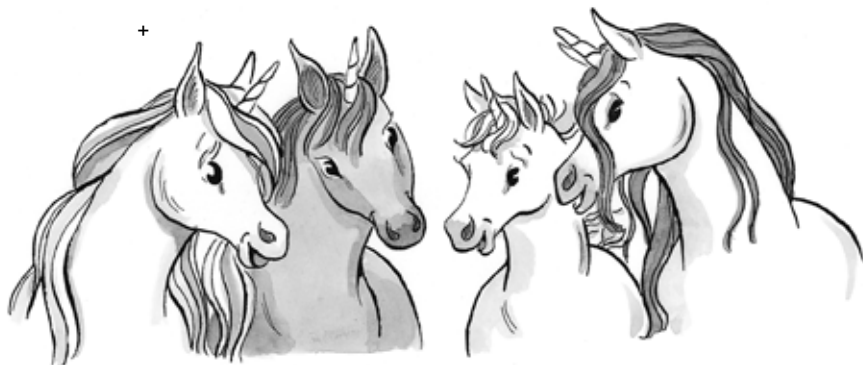
„Slyšel jsi o tom něco, Troyi?“

Troy byl jednorožec z královské rodiny. Jeho tatínek byl král Arkádie a Trojrožec, ředitel školy, byl jeho strýček.

Troy zavrtěl hlavou. „Možná že nám Trojrožec oznámí, že budeme mít sportovní den,“ pronesl s nadějí v hlase. Byl to sportovec tělem i duší.

„Nebo by se mohla konat soutěž v kouzlení,“ napadlo Bouřliváka.

„Nebo budeme nacvičovat nové divadelní představení,“ přidala další možnost Viky.

„Nebo budeme soutěžit o nejlepší
maškarní kostým,“ plánovala Safíra.

Právě v tu chvíli se ozval zvuk rohu
oznamující konec přestávky na oběd.
Viky, Safíra, Bouřlivák a Troy zamířili
z louky na Větrný vrch, což byl nízký
kopec pokrytý fialovými květy blízko
vřesoviště Letu. Měli tam hodiny,
ve kterých se učili kouzlit s počasím.

Už tam na ně čekala Bezinka, jejich
vysoká, štíhlá učitelka. „Dnes vás
naučím, jak se pomocí kouzla zbavíte

mlhy,“ řekla, když se všichni prvňáčci shromáždili kolem ní.

Bezinka se pustila do vysvětlování a Viky dávala bedlivý pozor.

„Odstranit úplně všechnu mlhu je opravdu těžké,“ upozornila je Bezinka. „Tohle kouzlo se naučíte, až budete trochu starší. Teď vám bude stačit, když si zvládnete vyčistit mlhou cestičku. A k tomu potřebujete rostlinu jménem povijnice.“ Sebrala ze země jednu z fialových květin. „Musíte povijnici hodit do mlhy a –“ zarazila se. „Safiro! Bouřliváku! Mohli byste prosím přestat s tím žvaněním!“

Viky cítila, jak sebou její kamarádi trhli.

„Promiňte, Bezinko,“ zamumlali jednohlasně.

Bezinka pokračovala. „Vyhodíte povijnici do vzduchu a rychle kolem ní svým rohem opíšete velký kruh. Musíte si při tom představovat, že se váš kruh pomalu mění v díru v mlze. Jakmile se povijnice dotkne země, měla by mlha ve vašem kruhu začít mizet. Díky tomu uvidíte před sebe. Vezměte si květ povijnice a vyzkoušejte si to.“

Všichni prvňáci se honem sklonili pro fialové květy. Když si je rozebrali, Bezinka zamávala svým rohem ve vzduchu a kopec zahalila hustá, šedivá a studená mlha. Viky ukročila stranou a hned do někoho narazila.

„Au!“ vyjekla Safíra.

„Promiň!“ vyhrkla Viky.

Mlhou se k nim nesl Bezinčin hlas.

„Použijte svoje kouzelné schopnosti a všichni si vyčistěte cestičku.“

Viky vyhodila květ povijnice do výšky a rychle kolem něj opsala svým rohem kruh. K její velké radosti se vzduch uvnitř kruhu, který právě namalovala, začal čistit. Bylo to, jako by se v mlze objevil tunel. Prošla jím a dostala se až k úpatí kopce.